

Regioonide Komitee arvamused „Ühenduse postiteenused”

(2007/C 197/07)

REGIOONIDE KOMITEE

- on seisukohal, et tähtaeg postiteenuste siseturu rajamise lõpuleviimiseks 2009. aastaks, nagu on pakutud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. juuni 2002. aasta direktiivis 2002/39, millega muudetakse direktiivi 97/67EÜ seoses ühenduse postiturgude konkurentsile avamisega, tuleks lükata edasi 31. detsembrini 2010 ning samuti tuleks võimaldada üleminekuperiood aastani 2012 nendele liikmesriikidele, kes seda vajalikuks peavad. Siiski peab komisjon eelnevalt selgitama universaalteenuste osutamise kohustuste rahastamisvõimaluste taga olevaid õigusküsimusi; järgmises aruandes ehk kõige hiljem 31. detsembriks 2010 annab komisjon pärast laiapõhjalist konsulteerimist asjaosalistega ja asjaomaseid uuringuid hinnangu, kui tõhusad on direktiivis pakutud rahastamismeetodid ja kuidas vastab universaalteenuste spekter klientide vajadustele;
- on arvamusel, et postivõrk tervikuna, sealhulgas frantsiisitud postiasutused, võiks lisaks postiteenuste osutamisele toimida teiste avalike teenuste osutamise platvormina; see võimaldaks rahuldada mäestiku- ja äärealadel mitmesuguseid vajadusi, tagades juurdepääsu põhiteenustele elektroonilisel teel;
- märgib, et uued osalejad on loonud uusi töökohti liberaliseeritud turgudel ning kaudselt ka postiteenuste sektorist sõltuvates tööstustes, kuid postisaadetiste turu liberaliseerimisega tekib postisektoris, kus varem olid töö ja sissetulekute osas sotsiaalsed garantiid, ebakindluse ja madalate palkade oht.

I. Poliitilised soovitused

„Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 97/67/EÜ seoses ühenduse postiteenuste siseturu rajamise lõpuleviimisega”

KOM(2006) 594 lõplik — 2006/0196 (COD)

REGIOONIDE KOMITEE

1. on arvamisel, et head postiteenused on olulised igasuguse majandus- ja sotsiaaltegevuse jaoks ning Euroopa Liidus toimuva teabevahetuse äärmiselt oluline osa;

2. rõhutab postiteenuste ja eelkõige universaalteenuste osutamise võtmerolli Euroopa Liidu territoriaalses ja sotsiaalses ühtekuuluvuses, tagades kvaliteetsete, usaldusväärsete ja sobiva hinnaga postiteenuste kättesaadavuse olenemata geograafilistest või finantstingimustest;

3. rõhutab oma toetust ja pühendumist Euroopa ühtse turu lõpuleviimisele postituru kontrollitud liberaliseerimise kaudu, tagades kindlalt universaalteenuste osutamise;

4. on seisukohal, et tähtaeg postiteenuste siseturu rajamise lõpuleviimiseks 2009. aastaks, nagu on pakutud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. juuni 2002. aasta direktiivis 2002/39, millega muudetakse direktiivi 97/67EÜ seoses ühenduse postiturgude konkurentsile avamisega, tuleks lükata edasi 31. detsembrini 2010 ning samuti tuleks võimaldada üleminekuperiood aastani 2012 nendele liikmesriikidele, kes seda vajalikuks peavad. Siiski peab komisjon eelnevalt selgitama universaalteenuste osutamise kohustuste rahastamisvõimaluste taga olevaid õigusküsimusi; järgmises aruandes ehk kõige hiljem 31. detsembriks 2010 annab komisjon pärast laiapõhjalist konsulteerimist asjaosalistega ja asjaomaseid uuringuid hinnangu, kui tõhusad on direktiivis pakutud rahastamismeetodid ja kuidas vastab universaalteenuste spekter klientide vajadustele;

5. leiab, et postiteenuste reguleerimine Euroopa Liidu ja liikmesriikide tasandil peab sisaldama eeskirju, millega tagatakse tarbijatele universaalteenused, tagades samas postiettevõtetele võimaluse tegutseda paindlikult, et vastata muutuvate turgude ja klientide vajadustele;

6. nõustub, et globaliseerumise mõju, turu nõudlus kvaliteetsete teenuste järele ja tehnoloogia areng tähendavad, et postiteenuste sektor seisab kiirete muutuste ees. Komitee rõhutab, et kvaliteetse, kaasaegse ja tehnoloogiliselt arenenud universaalteenuse osutamine on ühtse turu lõpuleviimise, edasise majanduskasvu ja sotsiaalse kaasatuse eeldus. Postiteenustest sõltuvad

eelkõige kaugete või kõrvaliste linnapiirkondade tarbijad ja väikeettevõtted. Siiski on uus kaasaegne tehnoloogia toonud kaasa uusi võimalusi teadete edastamiseks ning sellega tuleks universaalteenuste osutamise vajaliku ulatuse puhul arvestada;

7. juhib tähelepanu traditsiooniliste postisaadetiste asendamisele uute teabevahetusvormidega mitmetes liikmesriikides. See on toonud kaasa postisaadetiste koguste märkimisväärse vähenemise postiettevõtjate jaoks ning seda tuleb arvesse võtta universaalteenuste osutamise kohustuse ulatuse rahastamisvahendite määratlemisel;

8. soovib rohkem tähelepanu pöörata võimalikule töökohade kaotamisele liberaliseerimisprotsessi käigus, kuigi turule tulevad uued konkurendid võivad pakkuda täiendavalt märkimisväärseid tööhoivevõimalusi;

9. soovib liikmesriikidel ja Euroopa Komisjonil uurida ümberõppeprogrammide sisseviimise võimalusi praegustele postitöötajatele, kes võivad jääda töötuks, kui uued turul osalejad hakkad konkureerima praeguste monopolidega;

10. märgib, et uued osalejad on loonud uusi töökohti liberaliseeritud turgudel ning kaudselt ka postiteenuste sektorist sõltuvates tööstustes, kuid postisaadetiste turu liberaliseerimisega tekib postisektoris, kus varem olid töö ja sissetulekute osas sotsiaalsed garantiid, ebakindluse ja madalate palkade oht;

11. nõuab, et liikmesriigid ja Euroopa Komisjon uuriks võimalusi, mida pakuvad frantsiisipõhimõttel toimivad postiasutuste võrgud, millega on saavutatud positiivseid tulemusi mitmetes Skandinaavia riikides. Mõne muu ettevõttega ühendatud frantsiisitud postiasutused on kõnealustes riikides osutunud postiteenuste osutamise väga kliendisõbralikuks viisiks;

12. on arvamisel, et postivõrk tervikuna, sealhulgas frantsiisitud postiasutused, võiks lisaks postiteenuste osutamisele toimida teiste avalike teenuste osutamise platvormina; see võimaldaks rahuldada mäestiku- ja äärealadel mitmesuguseid vajadusi, tagades juurdepääsu põhiteenustele elektroonilisel teel;

13. märgib, et jääb ebaselgeks, kas artiklis 6 viidatud teave universaalteenuste kohta avaldatava teabe kohta puudutab ametiasutuste määratletud universaalteenuse eriomadusi või universaalteenuse osutaja teenistustingimusi. Artiklit tuleks muuta nii, et sellest sedastataks selgelt, millistele osapooltele võidakse liikmesriikide meetmeid kohaldada;

14. märgib, et direktiivis ei tutvustata uues artiklis 7 sätestatud rahastamisalternatiive, mis hõlmavad riigipoolset hüvitamist otseste riigi subsidiumidega või kaudset hüvitamist riigihankemenetluste kasutamiselega;

15. nõuab täiendavat selgitust artiklis 7 pakutud rahastamisalternatiivide kohta;

— on üldiselt arvamusel, et komisjoni rahastamisvõimaluste ettepanekuid ei ole analüüsitud nende teostatavuse või tõhususe seisukohast,

— rõhutab, et hüvitusfondi tõhusust ei ole empiirilisel tõestatud mitte üheski maailma riigis,

— rõhutab, et riigieelarve piirangute üldises kontekstis on raske toetuda universaalteenuse osutamise kohustuse rahastamisele riigiabist. Postituru liberaliseerimise tagajärg ei saa olla see, et vähemsoodsate tingimustega piirkondade (nt mäestikualad või äärmiselt hõredalt asustatud piirkonnad) varustamise kulud kannab üksnes avalik sektor, samas kui eraettevõtted saavad sellest kasu. Täiendav probleem oleks riiklike maksete kujundamine nii, et need vastaksid Altmarki kohtuasjas tehtud otsusega hüvitistele kehtestatud kriteeriumidele (kohtuasi C-280/00, Altmark Trans);

16. on arvamusel, et artiklis 9 ei võeta piisavalt arvesse erinevaid tingimusi liikmesriikides ning sellega piiratakse alternatiivsete lahenduste leidmist. Seetõttu soovib Regioonide Komitee, et direktiiv peaks lubama üldlubade ja litsentside andmise erinevat kombineerimist ja kooskõlastamist, võttes arvesse iga liikmesriigi kohalikke olusid;

17. on arvamusel, et ettevõtte kui määratud universaalteenuse osutaja turvalisusele ja tegutsemiskindlusele ei peaks kehtima kõrgemad nõuded kui postiettevõtetele üldiselt. Kui universaalteenuse osutajale kehtestatakse karmimad tingimused, toob see kaasa täiendava kulu;

18. nõustub, et täieliku konkurentsi tingimustes on nii universaalteenuste finantstasakaalu kui ka turumoonutuste piiramise seisukohast oluline, et põhimõttest, mille kohaselt hinnad kajastavad normaalseid kaubandustingimusi ja kulusid, eemalduks ainult asjaomastes riiklikes õigusaktides määratletud avalike teenuste osutamise kohustuste kaitsmiseks või edendamiseks. Sellega rõhutatakse asjaolu, et liikmesriigid peaksid võimalusel säilitama ühtsed tariifid üksiksaadetise hinnaga postiteenuste, mida kõige sagedamini kasutavad tarbijad ja väikeettevõtted; lisaks ei tohiks need põhimõtted takistada universaalteenuste

osutajaid kehtestamast vabatahtlikkuse alusel universaalteenustele ühtseid tariife;

19. peab eriti oluliseks, et universaalteenuste hindade kehtestamise põhimõtted oleksid kooskõlas artikliga 12 ning et nende reguleerimine toimuks piisavalt selgelt ja üheselt;

20. soovib selgitada, mida mõeldakse hindade kulupõhisuse ja asjaolu all, et hinnad peavad edendama tõhususe saavutamist. Lisaks tuleks direktiivis ja selle preambulas selgelt märkida, et universaalteenuste hinnanoored ei tohiks kohustada postiettevõtteid hindu langetama ainult seetõttu, et suurem tõhusus on kaasa toonud suuremat kasumit andvad teenused;

21. peab eriti oluliseks universaalteenuste hindade mõistlikkuse ja kulupõhisuse nõuete piisavalt selget reguleerimist nii, et neid ei kasutataks hinnakontrolli vahendina, vaid arvestataks konkurentsiseaduse põhimõtete seisukohast;

22. on arvamusel, et muud teenused, välja arvatud universaalteenused, ei peaks alluma otsesele reguleerimisele;

23. märgib, et artikli 14 lõige 2, milles käsitletakse kuluarvestust, on ühtlasem kui praegune eeskiri, kuna raamatupidamises või kuluarvestuses ei ole vaja pidada universaalteenuste osas eraldi arvestust, kui postiettevõtte ei saa universaalteenuste osutamise kulude katteks rahalist toetust;

24. on arvamusel, et direktiivis tuleks selgelt viidata põhimõtetele, et postiettevõtte ei vastuta universaalteenuste osutamise kulude eraldi arvestamise eest, kui liikmesriik ei ole sisse viinud universaalteenuste osutamise rahastamise mehhanismi või kui universaalteenus on jäetud turujõudude reguleerida;

25. peab mittevajalikuks artikli 14 lõikes 8 sedastatud põhimõtet, et riigi reguleeriv asutus võiks rakendada artiklit 14 oma äranägemise järgi, näiteks sätestada kohustuste pidada eraldi kuluarvestust; on arvamusel, et riigi reguleeriva asutuse õigus jätta artikli 14 nõuded kohaldamata, tuleks välja jätta. Selle asemel tuleks lõigus selgelt sedastada, et eraldi kuluarvestuse pidamise nõuet ei rakendata, kui liikmesriik ei ole loonud artiklile 7 vastavat rahastamise mehhanismi või kui ei ole määratud ühtegi universaalteenuste osutajat;

26. peab väga vajalikuks universaalteenuste osutamise kulude eraldamist ja arvestamist, kui universaalteenuste osutamiseks määratud ettevõtte peab rakendama kulupõhiseid hindu.

II. Muudatusettepanekud

Muudatusettepanek 1

Direktiivi 97/67/EÜ 12. põhjendus

Komisjoni pakutud tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
(12) Täielik turu avamine aitab laiendada postiteenuste turu üldsuurust; lisaks aitab see jätkusuutlikult säilitada oskusi nõudvaid töökohti universaalteenuseid osutavates ettevõtetes ja luua uusi töökohti teiste operaatorite ettevõtetes, turule sisenevates ettevõtetes ja sidusettevõtetes. Käesolev direktiiv ei piira liikmesriikide pädevust tööhõivetingimuste reguleerimisel postiteenuste sektoris.	(12) Täielik turu avamine aitab laiendada postiteenuste turu üldsuurust; lisaks aitab see jätkusuutlikult säilitada oskusi nõudvaid töökohti universaalteenuseid osutavates ettevõtetes ja luua uusi töökohti teiste operaatorite ettevõtetes, turule sisenevates ettevõtetes ja sidusettevõtetes. Käesolev direktiiv ei piira liikmesriikide pädevust tööhõivetingimuste reguleerimisel postiteenuste sektoris.

Motivatsioon

Täieliku turu avamise mõju ei saa Euroopa Komisjoni õigusakti ettepanekus ennustada. Põhjenduse teine lause on siiski selge õiguslik väide.

Muudatusettepanek 2

Direktiivi 97/67/EÜ 17. põhjendus

Komisjoni pakutud tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
(17) Läbiviidud uuringute põhjal ja pidades silmas võimaluste andmist siseturu vabaks arenguks on kohane lõpetada reserveeritud ala ja erioiguste kasutamine universaalteenuste rahastamise tagamiseks	17) Läbiviidud uuringute põhjal ja pidades silmas universaalteenuste püsiva ja garanteeritud rahastamise tagamist, ning andes samas võimalusi võimaluste andmist siseturu vabaks arenguks, on kohane säilitada lõpetada reserveeritud ala ja erioiguste kasutamise võimalus universaalteenuste rahastamise tagamiseks liikmesriikides, kus seda vajalikuks peetakse. Siiski tuleks seda võimaldada ainult 2012. aastal lõppeva üleminekupeerioidi jooksul.

Muudatusettepanek 3

Direktiivi 97/67/EÜ 24. põhjendus

Komisjoni pakutud tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
(24) Täieliku konkurentsi tingimustes on nii universaalteenuste finantstasakaalu kui ka turumoonutuste piiramise seisukohast oluline, et põhimõttest, mille kohaselt hinnad kajastavad normaalseid kaubandustingimusi ja kulusid, eemaldutaks ainult avalike huvide kaitsmiseks. Selle eesmärgi saavutamiseks lubatakse liikmesriikidel säilitada ühtsed tariifid üksiksaadetise hinnaga postiteenustele, mida kõige sagedamini kasutavad tarbijad ning väikese ja keskmise suurusega ettevõtted. Liikmesriik võib säilitada ühtsed tariifid ka muude postisaadetiste puhul, et kaitsta avalikke huve, nagu näiteks juurdepääs kultuurile, piirkondlik ja sotsiaalne sidusus.	(24) Täieliku Üha kasvava konkurentsi tingimustes on oluline, et universaalteenuse osutajatel oleks teenuse osutamise rahalise kasumlikkuse tagamiseks piisav <u>paindlikkus tariifide kindlaksmääramisel. Seega on liikmesriikide sätestatud tariifide nii universaalteenuste finantstasakaalu kui ka turumoonutuste piiramise</u> seisukohast oluline, et põhimõttest, mille kohaselt hinnad kajastavad normaalseid kaubandustingimusi ja kulusid, eemaldutaks ainult avalike huvide kaitsmiseks. Selle eesmärgi saavutamiseks lubatakse liikmesriikidel säilitada ühtsed tariifid üksiksaadetise hinnaga postiteenustele, mida kõige sagedamini kasutavad tarbijad ning väikese ja keskmise suurusega ettevõtted. Liikmesriik võib säilitada ühtsed tariifid ka muude postisaadetiste puhul, et kaitsta avalikke huve, nagu näiteks juurdepääs kultuurile, piirkondlik ja sotsiaalne sidusus. Põhimõte, mille kohaselt hind kujundatakse kulude alusel, ei takista universaalteenuste osutajatel <u>kehtestada ühtseid tariife universaalteenustele.</u>

Motivatsioon

Tuleks analüüsida universaalteenuste osutajatele kehtivate tariifide järkjärgulist liberaliseerimist. Liberaliseerimine peaks olema universaalteenuse osutajale piisavalt paindlik, et tulla toime konkurentsiga ja kohaneda turuvajadustega.

Muudatusettepanek 4

Direktiivi 97/67/EÜ artikkel 3

Komisjoni pakutud tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
<p>1. Liikmesriigid tagavad, et kasutajatel on õigus universaalteenusele, mis hõlmab kindlaksmääratud kvaliteediga postiteenuse pidevat osutamist nende territooriumi igas punktis kõikidele kasutajatele sobiva hinnaga.</p> <p>2. Selleks võtavad liikmesriigid meetmeid, et kontakt- ja juurdepääsupunktide tiheduse tagamisel arvestada kasutajate vajadusi.</p> <p>3. Nad võtavad meetmeid, et universaalteenused oleksid tagatud kõigil tööpäevadel ja vähemalt viis päeva nädalas, v.a riigi reguleeriva asutuse arvates erandlikel asjaoludel või geograafilistel eritingimustel, vähemalt järgmises ulatuses:</p> <ul style="list-style-type: none"> — ühe kogumise, — ühe kättetoimetamise kõigile füüsilistele isikutele kodudesse või juriidilistele isikutele nende tööruumidesse või siseriikliku reguleeriva asutuse kindlaksmääratud erandtingimustel ühe kättetoimetamise asjakohasesse kohta. <p>Kõigist eranditest või kõrvalekalletest, mis siseriiklik reguleeriv asutus on teinud kooskõlas käesoleva lõikega, tuleb teatada komisjonile ja kõigile siseriiklikele reguleerivatele asutustele.</p> <p>4. Iga liikmesriik võtab vastu vajalikud meetmed tagamaks, et universaalteenus hõlmab vähemalt järgmisi teenuseid:</p> <ul style="list-style-type: none"> — kuni kaks kilogrammi kaaluvate postisaadetiste kogumine, sorteerimine, transportimine ja jaotamine, — kuni kümme kilogrammi kaaluvate postipakkide kogumine, sorteerimine, transportimine ja jaotamine, — täht- ja väärtisaadetistega seotud teenused. <p>5. Siseriiklikud reguleerivad asutused võivad suurendada universaalteenusega hõlmatud postipakkide kaalupiirangut kuni 20 kilogrammini ja kehtestada kõnealuste pakkide kojutoimetamise erikorra.</p> <p>Olenemata ühes liikmesriigis universaalteenusega hõlmatud postipakkidele kehtestatud kaalupiirangust, tagavad liikmesriigid oma territooriumil teisest liikmesriigist saabunud kuni 20 kilogrammi kaaluvate postipakkide kättetoimetamise.</p>	<p>1. Liikmesriigid tagavad, et kasutajatel on õigus universaalteenusele, mis hõlmab kindlaksmääratud kvaliteediga postiteenuse pidevat osutamist nende territooriumi igas punktis, võttes arvesse eelkõige maa- ja mägipiirkondade eripärasid, kõikidele kasutajatele sobiva hinnaga.</p> <p>2. Selleks võtavad liikmesriigid meetmeid, et kontakt- ja juurdepääsupunktide tiheduse tagamisel arvestada kasutajate, eelkõige maa- ja mägipiirkondade elanike vajadusi.</p> <p>3. Nad võtavad meetmeid, et universaalteenused oleksid tagatud kõigil tööpäevadel ja vähemalt viis päeva nädalas, v.a riigi reguleeriva asutuse arvates erandlikel asjaoludel või geograafilistel eritingimustel, vähemalt järgmises ulatuses:</p> <ul style="list-style-type: none"> — ühe kogumise, — ühe kättetoimetamise kõigile füüsilistele isikutele kodudesse või juriidilistele isikutele nende tööruumidesse või siseriikliku reguleeriva asutuse kindlaksmääratud erandtingimustel ühe kättetoimetamise asjakohasesse kohta. <p>Kõigist eranditest või kõrvalekalletest, mis siseriiklik reguleeriv asutus on teinud kooskõlas käesoleva lõikega, tuleb teatada komisjonile ja kõigile siseriiklikele reguleerivatele asutustele.</p> <p>4. Iga liikmesriik võtab vastu vajalikud meetmed tagamaks, et universaalteenus hõlmab vähemalt järgmisi teenuseid:</p> <ul style="list-style-type: none"> — kuni kaks kilogrammi kaaluvate postisaadetiste kogumine, sorteerimine, transportimine ja jaotamine, — kuni kümme kilogrammi kaaluvate postipakkide kogumine, sorteerimine, transportimine ja jaotamine, — täht- ja väärtisaadetistega seotud teenused. <p>5. Siseriiklikud reguleerivad asutused võivad suurendada universaalteenusega hõlmatud postipakkide kaalupiirangut kuni 20 kilogrammini ja kehtestada kõnealuste pakkide kättetoimetamise erikorra.</p> <p>Olenemata ühes liikmesriigis universaalteenusega hõlmatud postipakkidele kehtestatud kaalupiirangust, tagavad liikmesriigid oma territooriumil teisest liikmesriigist saabunud kuni 20 kilogrammi kaaluvate postipakkide kättetoimetamise.</p>

Muudatusettepanek 5

Direktiivi 97/67/EÜ artikli 4 lõige 2

Komisjoni pakutud tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
<p>2. Liikmesriigid võivad määrata ühe või mitu ettevõtet eri universaalteenuste osutamiseks ja/või territooriumi eri osade katmiseks. Kui nad seda teevad, siis määravad nad ühenduse õigusaktide kohaselt nende kohustused ja neile antud õigused ning avaldavad need kohustused ja õigused. Seejuures võtavad liikmesriigid meetmeid, et universaalteenuste osutaja määramise tingimused põhineksid objektiivsuse, mittediskrimineerimise ja eesmärgile vastavuse põhimõtetel ja moonutaksid võimalikult vähe turgu ning et ettevõtja määramine universaalteenuste osutajaks oleks ajaliselt piiratud. Liikmesriigid teatavad komisjonile, kelle nad on määranud universaalteenuste osutajaks.</p>	<p>2. Liikmesriigid võivad määrata ühe või mitu ettevõtet eri universaalteenuste osutamiseks ja/või territooriumi eri osade katmiseks, kui nad peavad seda universaalteenuste tagamiseks vajalikuks. Kui nad seda teevad, siis määravad nad ühenduse õigusaktide kohaselt nende kohustused ja neile antud õigused ning avaldavad need kohustused ja õigused. Seejuures võtavad liikmesriigid meetmeid, et universaalteenuste osutaja määramise tingimused põhineksid objektiivsuse, mittediskrimineerimise ja eesmärgile vastavuse põhimõtetel ja moonutaksid võimalikult vähe turgu ning et ettevõtja määramine universaalteenuste osutajaks oleks ajaliselt piiratud. Liikmesriigid teatavad komisjonile, kelle nad on määranud universaalteenuste osutajaks.</p>

Motivatsioon

Selgitamaks, et liikmesriik ei pea enam tingimata määrama universaalteenuste osutajat, kui ta on kindel, et universaalteenuste osutamine tagatakse turujõududega.

Muudatusettepanek 6

Direktiivi 97/67/EÜ artikkel 7

Komisjoni pakutud tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
<p>1. Alates 1. jaanuarist 2009 liikmesriigid ei anna ega säilita ainu- või erioigusi postiteenindus- ja/või postiteenuste osutamiseks. Liikmesriigid võivad rahastada universaalteenuste osutamist, kasutades ühte või mitut nendest vahenditest, mis on ette nähtud lõigetes 2, 3 ja 4, või muid vahendeid, mis on kooskõlas EÜ asutamislepinguga.</p> <p>2. Liikmesriigid võivad tagada universaalteenuste osutamise, hankides sellised teenused kehtivate riigihanke eeskirjade kohaselt.</p> <p>3. Kui liikmesriik teeb kindlaks, et universaalteenuste osutamise kohustused, nagu need on sätestatud käesolevas direktiivis, on seotud netokuludega ning kujutavad endast universaalteenuste osutaja(te)le ebaõiglast rahalist koormust, võib ta:</p> <p>a) võtta kasutusele mehhanismi, millega maksta asjaomasele/asjaomastele ettevõtja(te)le hüvitist riigi fondidest;</p> <p>b) jagada universaalteenuse kohustuse netokulu teenuste osutajate ja/või kasutajate vahel.</p> <p>4. Kui netokulu jagatakse lõike 3 punkti b kohaselt, võib liikmesriik luua hüvitusfondi, mida võib rahastada teenusepakkujate ja/või kasutajate tasudest ning mida sellel eesmärgil haldab abisaajast või saajatest sõltumatu organ. Liikmesriik võib teenusepakkujale artikli 9 lõike 2 kohaselt teenindusloa andmise tingimuseks seada kohustuse teha kõnealusse fondi rahaline osamakse või täita universaalteenuste osutamise kohustusi. Sellisel viisil võib rahastada ainult artiklis 3 nimetatud teenuseid.</p>	<p>1. Alates 1. jaanuarist 2009 31. detsembrist 2010 liikmesriigid ei anna ega säilita ainu- või erioigusi postiteenindus- ja/või postiteenuste osutamiseks. Liikmesriigid võivad rahastada universaalteenuste osutamist, kasutades ühte või mitut nendest vahenditest, mis on ette nähtud lõigetes 2, 3 ja 4, või muid vahendeid, mis on kooskõlas EÜ asutamislepinguga.</p> <p>2. Liikmesriigid võivad tagada universaalteenuste osutamise, hankides sellised teenused kehtivate riigihanke eeskirjade kohaselt.</p> <p>3. Kui liikmesriik teeb kindlaks, et universaalteenuste osutamise kohustused, nagu need on sätestatud käesolevas direktiivis, on seotud netokuludega ning kujutavad endast universaalteenuste osutaja(te)le ebaõiglast rahalist koormust, võib ta:</p> <p>a) võtta kasutusele mehhanismi, millega maksta asjaomasele/asjaomastele ettevõtja(te)le hüvitist riigi fondidest;</p> <p>b) jagada universaalteenuse kohustuse netokulu teenuste osutajate ja/või kasutajate vahel.</p> <p>4. Kui netokulu jagatakse lõike 3 punkti b kohaselt, võib liikmesriik luua hüvitusfondi, mida võib rahastada teenusepakkujate ja/või kasutajate tasudest ning mida sellel eesmärgil haldab abisaajast või saajatest sõltumatu organ. Liikmesriik võib teenusepakkujale artikli 9 lõike 2 kohaselt teenindusloa andmise tingimuseks seada kohustuse teha kõnealusse fondi rahaline osamakse või täita universaalteenuste osutamise kohustusi. Sellisel viisil võib rahastada ainult artiklis 3 nimetatud teenuseid.</p> <p>5. Liikmesriigid tagavad, et hüvitusfondi asutamisel ning lõigetes 3 ja 4 osutatud rahaliste osamaksete suuruse kindlaksmääramisel järgitakse läbipaistvuse, mittediskrimineerimise ja eesmärgile vastavuse põhimõtteid. Lõigete 3 ja 4 kohased otsused põhinevad objektiivsetel ja kontrollitavatel kriteeriumidel ning need avalikustatakse.</p>

Komisjoni pakutud tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
<p>5. Liikmesriigid tagavad, et hüvitusfondi asutamisel ning lõigetes 3 ja 4 osutatud rahaliste osamaksete suuruse kindlaksmääramisel järgitakse läbipaistvuse, mittediskrimineerimise ja eesmärgile vastavuse põhimõtteid. Lõigete 3 ja 4 kohased otsused põhinevad objektiivsetel ja kontrollitavatel kriteeriumidel ning need avalikustatakse.</p>	<p>6. <u>Kui liikmesriik leiab, et ükski eespool nimetatud säte ei taga universaalteenuste netokulude püsivat rahastamist, võib ta üleminekuperioodi jooksul jätkata teatud teenuste reserveerimist universaalteenuse osutamiseks määratud teenuseosutajale. Reserveeritud teenused võivad olla siseriiklike ja sissetulevate rahvusvaheliste standardkirjasaadetiste kogumine, sorteerimine, transportimine ja kättetoimetamine olenemata sellest, kas tegemist on kiirsaadetisega või mitte, järgmiste kaalu- ja hinnapiirangute raames.</u></p> <p><u>Alates 1. jaanuarist 2009 on kaalupiirang 50 grammi. Neid kaalupiiranguid ei kohaldata, kui hind võrdub kahe ja poole kordse kiireima kategooria esimese kaaluastme kirjasaadetise tavapärase hinnaga või on sellest kõrgem.</u></p> <p><u>Pimedatele ja vaegnägijatele ettenähtud tasuta postiteenuste korral on lubatud erandid kaalu- ja hinnapiirangute suhtes.</u></p> <p><u>Universaalteenuse osutamise tagamiseks vajalikul määral, näiteks kui liikmesriigi postiteenuste eriomadused seda eeldavad, võib väljamineva rahvusvahelise posti reserveerimist jätkata samade kaalu- ja hinnapiirangute raames.</u></p> <p>7. <u>Komisjon viib läbi uuringu, selleks et hinnata kõigi rahastamisvahendite tõhusust vastavalt liikmesriikides rakendatavatele parimatele tavadele ja seda, kuidas universaalteenused vastavad klientide vajadustele. Uuringu järelduste põhjal esitab komisjon 31. detsembriks 2010 pärast laiapõhjalist kõigi asjaosalistega konsulteerimist Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande koos ettepanekuga, milles vajaduse korral kinnitatakse postiteenuste siseturu täieliku rakendamise tähtajaks aasta 2012.</u></p>

Motivatsioon

Muudatusettepaneku eesmärk on kooskõla 2. muudatusettepanekuga direktiivi 97/67/EÜ 17. põhjenduse kohta. Oluline on, et komisjon koostaks aruande erinevate rahastamisvõimaluste tõhususe kohta. Reserveeritud valdkond tuleb samadel tingimustel kui direktiivis 97/67/EÜ säilitada kuni 2012. aastani liikmesriikides, kus seda vajalikuks peetakse.

Muudatusettepanek 7

Direktiivi 97/67/EÜ artikkel 9

Komisjoni pakutud tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
<p>1. Teenuste puhul, mis ei kuulu artiklis 3 määratletud universaalteenuste hulka, võivad liikmesriigid kasutusele võtta üldload sel määral, mis on vajalik, et tagada oluliste nõuete täitmine.</p> <p>2. Teenuste puhul, mis kuuluvad artiklis 3 määratletud universaalteenuste hulka, võivad liikmesriigid kehtestada loa andmise korra, sh üksiklitsentsid sel määral, mis on vajalik, et tagada oluliste nõuete täitmine ja universaalteenuste säilimine.</p> <p>Lubade andmise korral võidakse:</p> <ul style="list-style-type: none"> — vajaduse korral seada tingimuseks universaalteenuse osutamise kohustus, — vajaduse korral kehtestada asjaomaste teenuste kvaliteedi, kättesaadavuse ja osutamise seotud nõuded, — vajaduse korral rakendada kohustust teha rahalisi osamakseid artiklis 7 viidatud jagamismehhanismidesse. <p>Välja arvatud ettevõtjate puhul, kes on artikli 4 kohaselt määratud universaalteenuste osutajateks, ei tohi lubade andmine:</p> <ul style="list-style-type: none"> — olla arvuliselt piiratud, — viia selleni, et teenusepakkujale kehtestatakse universaalteenuste osutamise kohustused, kvaliteedi, kättesaadavuse ja osutamise nõuded ning lisaks ka rahalised maksed jagamismehhanismi, — dubleerida tingimusi, mis kehtivad ettevõtetele muude riigi õigusaktide põhjal, milles ei käsitleta postisektorit, — seada ettevõtjatele muid tehnilisi või tegutsemistingimusi peale nende, mis on vajalikud käesoleva direktiiviga ettenähtud kohustuste täitmiseks. 	<p>1. Teenuste puhul, mis ei kuulu artiklis 3 määratletud universaalteenuste hulka, võivad liikmesriigid kasutusele võtta üldload sel määral, mis on vajalik, et tagada oluliste nõuete täitmine.</p> <p>2. Teenuste puhul, mis kuuluvad artiklis 3 määratletud universaalteenuste hulka, võivad liikmesriigid kehtestada loa andmise korra, sh üksiklitsentsid sel määral, mis on vajalik, et tagada oluliste nõuete täitmine ja universaalteenuste säilimine.</p> <p>Lubade andmise korral võidakse:</p> <ul style="list-style-type: none"> — vajaduse korral seada tingimuseks universaalteenuse osutamise kohustus, — vajaduse korral kehtestada asjaomaste teenuste kvaliteedi, kättesaadavuse ja osutamise seotud nõuded, — vajaduse korral rakendada kohustust teha rahalisi osamakseid artiklis 7 viidatud jagamismehhanismidesse. — <u>kehtestada asjaomaste teenuste kvaliteedi, kättesaadavuse ja osutamise seotud nõuded. Kui need nõuded on kooskõlas ühenduse õigusega, võivad need olla seotud sotsiaal- ja keskkonnakaalutlustega,</u> — <u>rakendada kohustust teha rahalisi osamakseid artiklis 7 viidatud jagamismehhanismidesse,</u> — <u>kohustada andma eelnevalt oma teenuste pakkumiseks tööle võetud isikutele õigused, mis neil oleks olnud juhul, kui üleminek oleks toimunud direktiivi 77/187/EMÜ mõistes. Reguleeriv asutus peaks esitama töötajate nimekirja ja nende lepinguliste õiguste üksikasjad.</u> <p>Välja arvatud ettevõtjate puhul, kes on artikli 4 kohaselt määratud universaalteenuste osutajateks, ei tohi lubade andmine:</p> <ul style="list-style-type: none"> — olla arvuliselt piiratud, — viia selleni, et teenusepakkujale kehtestatakse universaalteenuste osutamise kohustused, kvaliteedi, kättesaadavuse ja osutamise nõuded ning lisaks ka rahalised maksed jagamismehhanismi, — dubleerida tingimusi, mis kehtivad ettevõtetele muude riigi õigusaktide põhjal, milles ei käsitleta postisektorit, — seada ettevõtjatele muid tehnilisi või tegutsemistingimusi peale nende, mis on vajalikud käesoleva direktiiviga ettenähtud kohustuste täitmiseks.

Motivatsioon

2009. aasta lõpuks avaldab komisjon uue uurimuse, mille eesmärk on selgitada, kuidas tulevikus hakatakse tarbijatele osutama universaalteenuseid nii Euroopa linnades kui ka maapiirkondades. Vahepealsel perioodil tuleks säilitada senine olukord, sealhulgas ka reserveeritud ala.

Muudatusettepanek 8

Direktiivi 97/67/EÜ artikkel 19

Komisjoni pakutud tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Liikmesriik tagab, et postiteenuseid osutavad ettevõtted teeksid kättesaadavaks postiteenuste kasutajate kaebuste, eelkõige postisaadetiste kaotsimineku, varguse ja rikkumise või teenuse kvaliteedistandarditele mittevastavusega seotud kaebuste lahendamise selge, lihtsa ja odava menetluse (sealhulgas menetluse selle väljaselgitamiseks, kes vastutab juhtudel, millesse on kaasatud rohkem kui üks operaator).	Liikmesriik tagab, et kõik postiteenuseid osutavad ettevõtted teeksid kättesaadavaks postiteenuste kasutajate kaebuste, eelkõige postisaadetiste kaotsimineku, varguse ja rikkumise või teenuse kvaliteedistandarditele mittevastavusega seotud kaebuste lahendamise selge, lihtsa ja odava menetluse (sealhulgas menetluse selle väljaselgitamiseks, kes vastutab juhtudel, millesse on kaasatud rohkem kui üks operaator).

Motivatsioon

On oluline tagada, et ühesugused menetlused kehtivad kõikidele postiteenuseid osutavatele ettevõtetele, mitte ainult universaalteenuseid osutavatele ettevõtetele.

Muudatusettepanek 9

Direktiivi 97/67/EÜ artikkel 21

Komisjoni pakutud tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
1. Komisjoni abistab komitee.	1. Komisjoni abistab komitee. <u>Komisjon koosneb iga liikmesriigi esindajast ning iga liikmesriigi kohalike ja piirkondlike omavalitsuste esindajatest.</u>

Motivatsioon

Artikli 21 kohaselt moodustatud komiteed teavitatakse meetmetest, mida liikmesriigid võtavad universaalteenuste osutamise kindlustamiseks, ja ta jälgib nende arengut. On oluline, et komitee tegevusest võtaksid osa ka kohalike ja piirkondlike omavalitsuste esindajad, kuna nende arvamused võivad liikmesriikide omast erineda.

Muudatusettepanek 10

Direktiivi 97/67/EÜ artikkel 22a

Komisjoni pakutud tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
<p>1. Liikmesriik tagab, et postiteenuseid osutavad ettevõtted edastavad kogu teabe, sealhulgas finantsteabe ning teabe universaalteenuse osutamise kohta, mis on vajalik:</p> <p>a) riigi reguleerivale asutusele, et tagada vastavus käesoleva direktiivi sätetega või käesoleva direktiivi alusel tehtud otsustega;</p> <p>b) selgelt määratletud statistilisteks eesmärkideks.</p> <p>2. Ettevõtted edastavad riigi reguleeriva asutuse nõudmise korral asjaomase teabe viivitamata ja ettenähtud tähtaegadeks ning nii üksikasjalikult, kui asutus seda nõuab. Riigi reguleeriva asutuse nõutav teave peab olema vajalik asutuse ülesannete täitmiseks. Riigi reguleeriv asutus põhjendab, milleks ta esitab teabepäringu.</p>	<p>1. Liikmesriik tagab, et postiteenuseid osutavad ettevõtted edastavad <u>universaalteenuste kohta kogumõistlikul määral asjakohast teabe</u> teabe, sealhulgas <u>finantsteabe</u> teabe ning <u>teabe</u> universaalteenuse osutamise kohta, mis on vajalik:</p> <p>a) riigi reguleerivale asutusele, et tagada vastavus käesoleva direktiivi sätetega või käesoleva direktiivi alusel tehtud otsustega;</p> <p>b) selgelt määratletud statistilisteks eesmärkideks.</p> <p>2. Ettevõtted edastavad riigi reguleeriva asutuse nõudmise korral asjaomase teabe viivitamata ja ettenähtud tähtaegadeks ning nii üksikasjalikult, kui asutus seda nõuab. Riigi reguleeriva asutuse nõutav teave peab olema vajalik asutuse ülesannete täitmiseks. Riigi reguleeriv asutus põhjendab, milleks ta esitab teabepäringu.</p>

Motivatsioon

Tekst peaks olema kirjutatud nii, et see viitaks selgelt mõistlikkusele ja kohustuse asjakohasusele postiettevõtete seisukohast ning et teavitamise kohustus oleks piiratud vaid universaalteenuste hulka kuuluvate teenustega.

Muudatusettepanek 11

Direktiivi 97/67/EÜ artikkel 23

Komisjoni pakutud tekst	Regioonide Komitee muudatusettepanek
Iga kolme aasta järel, esimest korda mitte hiljem kui 31. detsembril 2011. aastal esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva direktiivi rakendamise kohta, sealhulgas asjakohase teabe postisektori arengu kohta, eriti selle majanduslike, sotsiaalsete, tööhõivealaste ja tehnoloogiliste aspektide ja ka teenuste kvaliteedi kohta. Aruandele on vajaduse korral lisatud ettepanekud Euroopa Parlamendile ja nõukogule.	Iga kolme aasta järel, esimest korda mitte hiljem kui 31. detsembril 2011. aastal esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva direktiivi rakendamise kohta, sealhulgas asjakohase teabe postisektori arengu kohta, eriti selle majanduslike, sotsiaalsete, tööhõivealaste ja tehnoloogiliste aspektide ja ka teenuste kvaliteedi kohta. <u>Aruandele Aruande sisaldab ka üksikasjalikku analüüsi liberaliseerimise praeguste ja võimalike tulevaste mõjude kohta piirkondadele, pöörates erilist tähelepanu mägipiirkondadele, millel on erivajadused võrreldes teiste piirkondadega, ning sellele on vajaduse korral lisatud ettepanekud Euroopa Parlamendile ja nõukogule.</u>

Motivatsioon

On oluline, et aruandes ei käsitletaks direktiivi mõju mitte ainult liikmesriikidele, vaid arvestatakse ka piirkondlike mõjusid.

Brüssel, 6. juuni 2007

Regioonide Komitee
president
Michel DELEBARRE

III. Menetlus

Pealkiri:	Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 97/67/EÜ seoses ühenduse postiteenuste siseturu rajamise lõpuleviimisega
Viited:	KOM(2006) 594 lõplik — 2006/0196 (COD)
Õiguslik alus:	artikli 265 esimene lõik
Menetlusviis:	
Nõukogu konsulteerimistaotlus:	22. november 2006
Komitee presidendi otsus:	9. jaanuar 2007
Vastutav komisjon:	majandus- ja sotsiaalpoliitika komisjon (ECOS)
Raportöör:	Elina Lehto, Lohja linnapea, (FI/PES)
Analüüsi teabekiri:	5. veebruar 2007
Arutamine komisjonis:	30. märts 2007
Vastuvõtmine komisjonis:	30. märts 2007

Komisjoni hääletuse tulemus:	võeti vastu hääلteenamusega
Vastuvõtmine täiskogus:	6. juuni 2007
Komitee varasemad arvamused:	<p>Arvamus „Euroopa Komisjoni ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 97/67/EÜ seoses ühenduse postituru konkurentsile avamisega” (KOM(2000) 319 lõplik, CdR 309/2000 fin ⁽¹⁾);</p> <p>Arvamus „Euroopa Komisjoni ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi ühenduse postiteenuste väljarendamise ühiste eeskirjade ja teenuste kvaliteedi parandamise kohta” (KOM(95) 227 lõplik, CdR 422/1995 fin ⁽²⁾);</p>

(¹) EÜT C 144, 16.5.2001, lk 20.
(²) EÜT C 337, 11.11.1996, lk 28.